

niedziela

GŁOS Z TORUNIA

NR 26 (1175) • J • ROK LX • 25 VI 2017 • TORUŃ

w numerze:

Podaruj dzieciom uśmiech

Jubileusz pierwszych święceń

Przytulmy miłość

MYŚL
NA TYDZIEŃ

Powołanie jest dialogiem między Bogiem a człowiekiem, między miłością Boga, który wzywa, a wolnością człowieka, który z miłością Mu odpowiada.

Bp Andrzej Suski

Zaproszenie do wypoczynku

Gdy tylko zbliżają się letnie miesiące myślimy o wakacjach i urlopach. Ale coż może powiedzieć człowiek chory? Jak wypoczywać? Otóż wypoczynek – ten prawdziwy i Boży – to czas spędzony inaczej. Spędzony na oddaleniu się od spraw, które nas pochłaniają w każdym dniu. Jest to miejsce i odejście – jak mówi Jezus – w ustronie i odosobnieniu. Ma to być czas spokoju, aby w zacisznym przystanku swej wakacyjnej wędrówki usłyszeć bicie własnego serca i posłuchać tego, co mówi własne sumienie.

Na szlakach wakacyjnych wędrówek odpocznijmy na krótkiej modlitwie w wiejskich kościółkach czy sanktuariach. Tam, w tabernakulum, bije serce naszego Boga. On czeka na wędrówców nie tylko zmęczonych drogą, ale również i na tych, którzy omijają świątynie. Idźmy i głosimy Chrystusową Ewangelię. Nie wstydzmy się uwag wypowiedzianych często przez ludzi, którzy odeszli od Boga i czczą swoich bożków. Niech Jezus zachęcający Apostołów do wypoczynku, będzie dla nas natchnieniem, by czas wakacji przeżyć z Nim i dla Niego. Chorych, którzy nie mogą pójść z nami, otoczmy modlitwą.

Zenon Zaremba

Neoprezbiterzy z Księżmi Biskupami i moderatorami seminaryjnymi

POŚLANI, BY PAŚĆ OWCE

KS. PAWEŁ BOROWSKI

W sobotnie przedpołudnie, 17 czerwca, w katedrze toruńskiej bp Andrzej Suski udzielił święceń prezbiteratu czterem diakonom. Uroczysta Liturgia zgromadziła blisko stu księży, którzy przybyli, by dziękować Bogu za dar nowych kapłanów i modlić się o nowe powołania. Na Eucharystii obecne były także siostry zakonne i licznie zgromadzeni wierni świeccy.

W homilii bp Andrzej Suski wezwał kandydatów na kapłanów,

by nigdy nie byli najemnikami, ale kroczyli drogą Chrystusa, który oddaje życie za owce i nigdy nie pozostawia ich na pastwę wroga. Kapłan chcąc zrealizować swoją misję musi każdego dnia wpatrywać się w Oblicze Chrystusa. – Dobry pasterz życie oddaje za swoje owce. Gotów jest umrzeć, ale owiec nie porzuci. Tak uczynił Chrystus, wierny pasterskiej miłości aż do końca – mówił bp Andrzej.

dokończenie na str. V

Posłani

Neoprezbiterzy zostali posłani do posługi duszpasterskiej w następujących parafiach:

ks. Mateusz Chudziński –

parafia pw. św. Katarzyny Aleksandryjskiej Gdzie???

ks. Janusz Grosanc –

parafia pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Toruniu;

ks. Paweł Malinowski –

parafia pw. św. Mikołaja Biskupa w Chełmży;

ks. Mateusz Nadzieja –

parafia pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Chełmnie.

Radość przedszkolaków

Przedzszkole integracyjne przy współpracy z Ośrodkiem Szkolno-Wychowawczym dla dziewcząt w Grudziądzu (obie placówki prowadzone są przez Zgromadzenie Sióstr św. Elżbiety), zorganizowało 1 czerwca festyn rodzinny pod hasłem: „1 czerwca – święto dzieci, niech im zawsze słońko świeci”. Ogród przedszkolny wypełnił się dziećmi i ich rodzinami. Otwierając oficjalnie czas wspólnych zabaw s. Teresa Napiórkowska CSSE, dyrektor obu placówek, podkreśliła znaczenie wspólnego spędzania czasu dla dobrego rozwoju małego dziecka i życzyła wszystkim dzieciom – tym małym i tym dużym – radosnych wrażeń. Nauczyciele przedszkola, rodzice maluchów i siostry elżbietanki przygotowały dla najmłodszych wiele atrakcji. Do nieba wypuszczono balony szczęścia, dużym zainteresowaniem cieszyły się zjeżdżalnie i trampoliny. Siostry tworzyły na małych twarzyczkach bajkowe makijaże. Animacją i muzyczną oprawą zajął się DJ Promo. Jak przystało na święto dziecka, tego dnia nie mogło zabraknąć słodczych, owoców i różnych smakowitości. Artystyczne popisy każdej z grup przedszkolnych, nagradzane gromkimi brawami dorosłych, udowodniły, jak ciekawie,

Aleksandra Wojdyło

Uśmiechy na małych twarzyczkach są dowodem radośnie spędzanego czasu

radośnie i wszechstronnie dzieci spędzają czas w tej placówce. Rodzice chętnie włączali się do zabaw z dziećmi. Słońce rzeczywiście świeciło dla przedszkolaków całą swą mocą, a uśmie-

chy na małych pomalowanych buźkach, ale również i na twarzach rodziców, były obecne aż do końca festynu.

Aleksandra Wojdyło

Podaruj dzieciom uśmiech

Po raz siódmy parafia pw. św. Katarzyny Aleksandryjskiej w Łasinie zorganizowała 4 czerwca festyn pt. „Podaruj dzieciom uśmiech”. Głównymi adresatami były oczywiście dzieci, ale ogród przy plebanii był również gościnny dla wielu dorosłych. W tym roku obecni byli także przebywający w parafii klerycy Wyższego Seminarium Duchownego w Toruniu wraz z ojcem duchownym ks. dr. Andrzejem Kowalskim. Jak podkreślał proboszcz parafii ks. kan. Grzegorz Grabowski, rozpoczynając czas wspólnych zabaw chcemy pokazać, jak wielką wartością jest rodzina oraz wspólne spędzanie wolnego czasu.

Wśród licznych atrakcji nie zabrakło tańców i zabaw z animatorami, konkursów, fotobudki, kolorowych niespodzianek, poczęstunków. Strażacy i policjanci, prezentując elementy sprzętu, informowali o zasadach dbania o własne i innych bezpieczeństwo. W punkcie medycznym dorośli mogli skorzystać z pomiaru ciśnienia i konsultacji dietetycznych. Muzyczne towarzystwo zespołów i prezentacje artystyczne podopiecznych Miejskiego Domu Kultury dodawały atrakcji festynowi. Przedsięwzięcie mogło odbyć się dzięki wspólnemu zaangażowaniu darczyń-

Aleksandra Wojdyło

Nowe nasadzenia w ogrodzie przy plebanii będą pamiątką po kolejnym festynie parafialnym

ców i organizatorów, którzy nie szczędzili czasu i środków materialnych. – Dziękujemy ludziom dobrej woli, sponsorom i coraz większej grupie aktywnych parafian za ich

trud – mówił na zakończenie Proboszcz. Żywą pamiątką po parafialnym festynie będą kolejne już posadzone w ogrodzie drzewa.

Aleksandra Wojdyło

Rodzinna integracja

Prawdziwe tłumy przyciągnął 3 czerwca do Parku Miejskiego na Bydgoskim Przedmieściu tegoroczny Michayland, czyli Fantastyczne Miasteczko Dzieciaków. Była to już 23. edycja festynu z okazji Dnia Dziecka, organizowanego przez toruńskie Oratorium przy wsparciu miasta, wielu firm i służb mundurowych.

Festyn rozpoczęto Mszą św., którą w intencji toruńskich dzieci celebrował ks. Dariusz Wilk – przełożony Generalny Zgromadzenia św. Michała Archanioła.

Wielką popularnością cieszyła się loteria fantowa, w której każdy los wygrywał. Losów w formie opasek było przeszło tysiąc, a dzieci otrzymały je po zakończeniu Mszy św.

Fantastyczne Miasteczko Dzieciaków otworzył dyrektor Oratorium ks. Krzysztof Winiarski CSMA, przekazując „toruńskim smerfom” symboliczny klucz do „michaylandowego parku” i odtąd rozpoczęła się wielka plenerowa zabawa w całym Parku Miejskim. – Na co dzień ten park jest nieco uśpiony, bowiem ludzie przychodzą tutaj raczej na spacer i dla odpoczynku. Jednak raz w roku to miejsce ożywa, jest

Wręczenie nagród z loterii fantowej

tutaj gwaro, wesoło i bardzo dużo się dzieje. To dobrze, że na festyn przychodzą całe rodziny. Mamy, ojcowie, dziadkowie i dzieci – wszyscy wspólnie się bawią – mówił ks. Krzysztof.

Było gdzie i na czym się bawić. W tym roku na małych gości Fantastycznego Miasteczka Dzieciaków czekało ponad 50 stanowisk. Oprócz tradycyjnych, takich jak gry zespołowe, szachy i warcaby, siłownia, tramwaj konny, były i nowe, np. ściana wspinaczkowa, czy strzelanie z łuku. Dzieci

mogły podziwiać pokaz samobrony, rycerzy z zamku krzyżackiego oraz wiele toruńskich zespołów wokalo-tanecznych. Spotkały się też z żużlowcami KS Toruń. Z innych tradycyjnych atrakcji było m.in. malowanie twarzy czy wesoły fryzjer.

Honorowym patronatem imprezę objęli: wojewoda kujawsko-pomorski Mikołaj Bogdanowicz, marszałek województwa kujawsko-pomorskiego Piotr Całbecki, prezydent Torunia Michał Zaleski oraz przełożony general-

ny Zgromadzenia św. Michała Archanioła ks. Dariusz Wilk. Na słowo uznania i podziękowania zasłużyli wolontariusze skupieni w zawiązanym przy Oratorium Michalickim Centrum Wolontariatu.

Losowaniu nagród głównych towarzyszyli: Mikołaj Bogdanowicz – wojewoda kujawsko-pomorski, ks. Dariusz Wilk – przełożony generalny Zgromadzenia św. Michała Archanioła, Andrzej Rakowicz – zastępca Prezydenta Torunia, Przemysław Przybylski i Waldemar Przybyszewski – radni sejmiku województwa kujawsko-pomorskiego, Marian Frąckiewicz – radny Miasta Torunia, Izabella Miłoszewska – dyrektor Wydziału Zdrowia i Polityki Społecznej UMT, Jan Mrozowski – konsul honorowy Republiki Mołdawii oraz Jadwiga Wojciechowska – prezes Banku Żywności w Toruniu.

Patronat medialny nad Michaylandem sprawowały: TV Toruń, Radio Eska Toruń, Radio Wawa Toruń, dziennik „Nowości” i tygodnik katolicki „Niedziela”.

Grzegorz Rudzki

Więcej na: www.oratorium.torun.pl

Jacek i Placek na tropie księżycy

W Dniu Dziecka kadra ogniska wychowawczego parafii pw. Miłosierdzia Bożego i św. Faustyny w Toruniu zaprosiła swoich wychowanków do Kujawsko-Po-

morskiego Impresaryjnego Teatru Muzycznego na spektakl „Jacek i Placek na tropie księżycy”. Widowisko o przygodach bliźniaków, którzy uciekają z domu,

aby odszukać swojego tatę, będącego stróżem księżycy, oparto na motywach powieści „O dwóch takich, co ukradli księżyc” Kornela Makuszyńskiego oraz piosenek Lady Pank.

Utwór porusza problematykę rodzin niepełnych. Jest to historia niesamowitej dziecięcej podróży, która dzieje się w dziwnych okolicznościach i nierealnym świecie. Bohaterowie pokonują przeróżne przeszkody i stawiają czoło licznym przeciwnościom losu. Poznają plejadę niebanalnych postaci takich jak kot, król, pan Marchewa, chomik, czy piosenkarka Luna.

Ostatecznie chłopcy muszą zmierzyć się z prawdą o swojej rodzinie. Pozwala to im razem ze swoją mamą wrócić szczęśliwie do domu.

Dzieci z uśmiechem opuszczały salę teatralną. Wszystkim bardzo podobało się przedstawienie. Uczestnicy zwrócili uwagę na zespół wykonujący na żywo muzykę, aktorów ubranych w oryginalne kostiumy, sposób recytowania przez nich tekstów oraz ciekawą scenografię.

Szczególne podziękowania składamy Gminie Miasta Toruń za dofinansowanie zadania.

Wychowawcy placówki

Spektakl wzbudził uśmiechy na twarzach widzów

JUBILEUSZ PIERWSZYCH ŚWIECEN

W katedrze Świętych Janów 6 czerwca bp Andrzej Suski przewodniczył Mszy św., podczas której dziękowano Bogu za 25 lat posługi kapłańskiej księży, którzy byli pierwszymi kapłanami wyświęconymi w nowo utworzonej diecezji toruńskiej. W uroczystości uczestniczył także bp Józef Szamocki, który był ojcem duchownym jubilatów podczas ich formacji w seminarium w Pelplinie.

Za 25 lat kapłaństwa dziękowali: ks. Waldemar Deuter, ks. Krzysztof Dębiec, ks. Dariusz Kotecki, ks. Wiesław Łużyński oraz ks. Sławomir Skonieczka.

W homilii biskup Andrzej wyraził radość z faktu, że może uczestniczyć w jubileuszu kapłanów, na których nakładał ręce dwadzieścia pięć lat temu. Zwracając się do jubilatów przypominał słowa i postać bł. ks. Frelichowskiego, który staje się przykładem dla każdego kapłana. Jubileusz jest okazją do przyjrzenia się fundamentowi, na którym budujemy swoje kapłańskie życie. – Prawdą jest, że Chrystus jest obecny w Eucharystii. Prawdą jest, że jest obecny w Słowie Bożym i we wspólnocie, ale czy prawdą jest to, że Chrystus jest obecny w życiu kapłana? – pytał Ksiądz Biskup. Kapłaństwo nie jest własnością księdza, nie należy do biskupa, czy parafii. Ono jest Chrystusowe, dlatego trzeba nieustannie troszczyć się o to, by budować wszystko na Chrystusie.

Jubilaci z Księżmi Biskupami

– Fundamenty trzeba stale umacniać. Do fundamentu trzeba przylgnąć i na nim wszystko oprzeć – podkreślił biskup Andrzej i wezwał jubilatów do nieustannego kroczenia ścieżkami Chrystusa Dobrego Pasterza.

Przed błogosławieństwem kapłani świętujący srebrny jubileusz skierowali słowa podziękowania względem Księży Biskupów, kapłanów i wiernych świeckich, wśród których posługują.

Karol Fetka

SŁUŻYĆ W MIŁOŚCI

W sobotnie przedpołudnie kaplica Wyższego Seminarium Duchownego w Toruniu wypełniła się kapłanami, siostrami zakonnymi i wiernymi świeckimi, którzy przybyli, by uczestniczyć w święceniach diakonatu.

Podczas uroczystej Eucharystii bp Józef Szamocki udzielił święceń diakonatu alumnowi Michałowi Wyreńskiemu pochodzącemu z parafii w Wielkich Łunawach. Ksiądz Biskup podkreślił, że Kościół z wielką radością przyjmuje ten dar nowego diakona i z nadzieją patrzy w przyszłość modląc się o nowe powołania do służby w Kościele.

W homilii bp Szamocki powiedział, że Bóg sam wkracza w historię człowieka i powołuje ludzi, którzy będą Mu służyć poprzez oddawanie Mu kultu i posługę względem ubogich. – Diakon ma ukazywać oblicze miłości Boga. Swoim życiem przypominać, że Bóg kocha, pamięta o każdym, a w swojej posłudze ma uobecniać zmartwychwstałego Chrystusa –

Dk. Michał Wyreński z rodzicami

mówił. Zaznaczył, że Jezus zawsze pochylał się nad niedolą człowieka pokazując w ten sposób, że Bóg kocha i troszczy się o każdego. Chrystus powiedział swoim uczniom, że są światłem świata i solą ziemi. Zwracając się do kandydata na diakona biskup Józef zaznaczył, że Kościół patrzy na niego, jako sól i światło,

które musi zanieść światu; tym, do których zostanie posłany. – Tajemnica soli i światła ma swoje korzenie w modlitwie, umiłowaniu Słowa i adoracji. Nie może w twoim życiu zabraknąć modlitwy i adoracji, bo inaczej sól zwiędnie, a światło zgaśnie – podkreślił Ksiądz Biskup.

Po homilii kandydat do święceń złożył przyrzeczenia i wyraził chęć przyjęcia święceń. Następnie po odśpiewaniu Litanii do Wszystkich Świętych biskup Józef nałożył ręce na kandydata i odmówił modlitwę konsekracyjną. Od tej chwili diecezja toruńska wzbogaciła się o nowego diakona.

Na zakończenie Liturgii bp Szamocki podkreślił, że każdego z nas powinna przepełniać troska o nowe powołania, by nie zabrakło głosicieli Słowa i szafarzy sakramentów, byśmy nie musieli patrzeć w przyszłość z lękiem, ale z nadzieją, że na naszej drodze do zbawienia nie zabraknie niezawodnych przewodników.

Ks. Paweł Borowski

POŚLANI, BY PAŚĆ OWCE

dokończenie ze str. I

Droga miłości

Życie kapłana wystawione jest na wiele niebezpieczeństw, jednak ten, który wiernie idzie za Chrystusem nie musi się lękać. – Wiara uczy, a historia to potwierdza, że zwycięstwo nigdy nie należy do wilków, do tych, co atakują, ale do takich ludzi jak o. Maksymilian Kolbe, ks. Stefan Frelichowski, ks. Jerzy Popiełuszko i tylu innych kapłanów upodobnionych do Chrystusa – podkreślił Kaznodzieja. W Chrystusie kapłan jest gotów oddać życie za powierzoną owczarnię. Ta gotowość związana jest jednak ze znajomością swoich owiec. – Gdy Jezus mówi, że zna swoje owce, nie myśli o wiedzy czerpanej z książek, ale chodzi o poznanie, które jest miłością, wyrazem wzajemnej przynależności i wspólnoty życia – mówił biskup Andrzej. Nie ma innej drogi poza miłością. – Oddać życie za owce można wówczas tylko, gdy się je prawdziwie kocha. Niech nie zabraknie wam nigdy takiej miłości – dodał.

Siewcy jedności

Ksiądz Biskup wezwał przyszłych kapłanów do poszukiwania ludzi rozproszonych i doprowadzania ich do jedności ze wspólnotą Kościoła. – Przyjmijcie Ducha Świętego, Ducha miłości, Ducha mocy i bohaterstwa. Przyjmijcie Ducha wszystkich kapłanów, którzy poświęcili swoje życie Bogu, kapłanów wyznawców i kapłanów męczenników, nieustraszonych głosicieli Ewangelii i dobrych pasterzy, którzy oddali swoje życie za owce – mówił wzywając ich do szczególnej misji, tak ważnej w dzisiejszych czasach. – Bądźcie kapłanami, którzy sięją pokój i jedność – dodał.

Po homilii diakoni wyrazili wolę przyjęcia święceń i złożyli przyrzeczenie posłuszeństwa

Przekazanie pateny z chlebem i kielicha z winem

Przyrzeczenie posłuszeństwa

Kandydaci do święceń leżą krzyżem podczas Litanii do Wszystkich Świętych

Neoprezbiterzy udzielają błogosławieństwa klerykom

biskupowi. Następnie, podczas modlitwy Litanią do Wszystkich Świętych, wypraszano łaski dla przyszłych kapłanów. Po odśpiewaniu litanii rozpoczął się obrzęd święceń. Ksiądz Biskup w milczeniu nałożył ręce na diakonów, a następnie uczynili to wszyscy zgromadzeni w świątyni kapłani. Po odmówieniu modlitwy konsekracyjnej diecezja toruńska wzbogaciła się o czterech nowych prezbiterów, którzy przywdziali szaty kapłańskie oraz przyjęli namaszczenie olejem. W geście przekazania naczyn liturgicznych zostali wezwani do gorliwego pełnienia służby przy ołtarzu. Następnie nowo wyświęceni kapłani po raz pierwszy celebrowali Eucharystię.

Po uroczystości w katedrze neoprezbiterzy wraz z księżmi biskupami, kapłanami i rodzicami udali się do Wyższego Seminarium Duchownego. W kaplicy seminaryjnej otrzymali z rąk biskupa dekrety posyłające ich na pierwsze parafie oraz udzielili szczególnego błogosławieństwa kapłanom, klerykom, siostrom zakonnym i pracownikom świeckim seminarium.

Ks. Paweł Borowski

Zdjęcia: SAI

CHRONMY TYCH, KTÓRZY CHRONIĆ SIĘ NIE MOGĄ

ProMisja

Jak co roku na toruńskim Marszu dla Życia i Rodziny nie zabrakło rodzin z dziećmi

RATUJMY MIŁOŚĆ

Już po raz siódmy w Toruniu odbył się Marsz dla Życia i Rodziny. Głównym organizatorem wydarzenia była Diecezjalna Rada Ruchów i Stowarzyszeń Katolickich Diecezji Toruńskiej, a patronat honorowy sprawował bp Andrzej Suski. Animacją śpiewu podczas Marszu zajęła się grupa Promisja.

Marsz odbył się 11 czerwca. Rozpoczął się w toruńskiej katedrze Świętych Janów, gdzie sprawowano Eucharystię, której przewodniczył i słowo Boże wygłosił bp Józef Szamocki. – Życie jest święte, ma swoją godność i żaden człowiek drugiemu człowiekowi nie może ani odbierać życia, ani jego godności – mówił biskup Józef i podkreślił, że Bóg objawił się jako miłość i ukazał pełnię życia, do którego jesteśmy powołani. – Krzyż objawia nam prawdę, że jeśli zawierzymy Jezusowi, to nawet jeśli przejdziemy przez śmierć i niepewność, i lęk istnienia tutaj na ziemi, to jednak będziemy cieszyć się pełnią życia przy zmartwychwstaniu – mówił

bp Szamocki. Prawdę o Bożej miłości przynosi Chrystus.

Kaznodzieja zauważył, że współczesny człowiek boi się zaufać Bogu i zanurzyć się w Jego miłości. W zamian za Bożą miłość, człowiek tonie w brudach tego świata, które niszczą jego życie i godność. – Jezus także dzisiaj chce ratować ginącą miłość, ratować człowieka z jego lęków i niepewności, a czyni to posługując się nami. Razem z Nim ratujemy ginącą miłość – nawoływał biskup Józef.

Podczas Eucharystii można było podjąć dzieło Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego. Następnie na Rynku Staromiejskim uformował się orszak, który z radosnym śpiewem przeszedł ul. Szeroką na Rynek Nowomiejski. Tam uczestnicy Marszu wysłuchali świadectwa Aliny ze Wspólnoty Trudnych Małżeństw „Sychar”, która podzieliła się doświadczeniem miłości Boga, pozwalającego ocalić małżeństwo pomimo zranień i kryzysów. O. Jacek Aniszewski CSSR zachę-

cał do udzielania sobie błogosławieństwa nie tylko na Marszu, ale w każdej chwili życia. – Dzieci błogosławcie rodziców, rodzice błogosławcie swoje dzieci, mężowie żony, a żony mężów – mówił redemptorysta.

Na zakończenie tą samą trasą przemarszerowano na Rynek Staromiejski, gdzie bp Józef Szamocki udzielił błogosławieństwa,

a na uczestników Marszu czekał ogromny tort.

W Marszu wzięło udział ok. 2 tys. osób: duchownych, konsekrowanych i świeckich. Jak co roku nie zabrakło rodzin z małymi dziećmi oraz osób niepełnosprawnych. W naszej diecezji Marsze dla Życia i Rodziny odbyły się także w Brodnicy, Działdowie i Grudziądzu.

jk

W Marszu dla Życia i Rodziny wzięło udział bp Józef Szamocki

W imię Miłości

W uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa, która w tym roku przypadła 15 czerwca, wierni tradycyjnie wyszli na ulice miast i wsi, by zmanifestować swoją przynależność do Jezusa Chrystusa. Była to manifestacja tak inna od tych, o których donoszą aktualnie media, bo nie przeciwko komuś, ale w imię i dla wspólnej Miłości, jaką jest Jezus Eucharystyczny.

Centralne obchody Bożego Ciała w diecezji toruńskiej rozpoczęły się w katedrze Świętych Janów, gdzie sprawowana była Msza św. pod przewodnictwem bp. Andrzeja Suskiego. Po Eucharystii w uroczystej procesji Ksiądz Biskup poniósł Najświętszy Sakrament ulicami Starego Miasta zatrzymując się na chwilę modlitwy przy czterech ołtarzach. Procesję zakończono w kościele garnizonowym pw. św. Katarzyny.

W procesji wzięli w udział duchowni, siostry zakonne i wierni świeccy. W przygotowanie uroczystości jak zawsze czynnie włączyli się alumni toruńskiego Wyższego Seminarium Duchownego.

Radość na twarzach dzieci sypiących kwiaty przed Panem

Wiesław Ochotny

Dziękujmy Bogu, że żyjemy w kraju, w którym możemy manifestować swoją wiarę w Jezusa Chrystusa i korzystać z daru dnia

wolnego od pracy, by spędzić go z Bogiem i najbliższymi.

jk

Święty Patron

Podczas Mszy św. sprawowanej 7 czerwca w katedrze Świętych Janów w Toruniu oficjalnie ogłoszono decyzję Stolicy Apostolskiej o ustanowieniu św. Jana Pawła II patronem województwa kujawsko-pomorskiego.

Eucharystię pod przewodnictwem abp. Jana Pawłowskiego z Sekretariatu Stanu Stolicy Apostolskiej koncelebrowali: bp Andrzej Suski, bp Józef Szamocki, bp Wiesław Mering i bp Piotr Krupa, delegaci biskupów diecezji leżących na terenie województwa oraz licznie zgromadzeni kapłani. Katedra wypełniła się wiernymi, wśród których byli przedstawiciele władz samorządowych województwa i miasta Torunia oraz innych miast leżących na terenie województwa kujawsko-pomorskiego. Obecni byli także przedstawiciele szkół i organizacji noszących imię św. Jana Pawła II.

W homilii abp Pawłowski zaznaczył, że św. Jan Paweł II od początku swego pontyfikatu, a nawet wcześniej, pełniąc posługę biskupa krakowskiego, był orędowni-

Bp Andrzej Suski wita abp. Jana Pawłowskiego i zgromadzonych na Liturgii

kiem jedności i budowania pokoju w oparciu o dialog i szacunek dla każdego człowieka. Przypomnił słowa Papieża Polaka wypowiedziane na kujawsko-pomorskiej ziemi we Włocławku, Bydgoszczy i Toruniu. – Jego obecność tu, jak i na całej polskiej ziemi, stała się wezwaniem do jedności, do wspólnej troski o dziedzictwo, któremu na imię Polska (...) Jakże to były dni! Duch Święty obficie wiał swoją łaską przemieniając serca i oblicze

ziemi, także tej kujawsko-pomorskiej – mówił abp Pawłowski.

Przedstawiciel Stolicy Apostolskiej podkreślił, że w obliczu narastających podziałów społecznych i politycznych dobrze się stało, że mieszkańcy województwa kujawsko-pomorskiego zwracają się do św. Jana Pawła II. W świecie, w którym wszyscy się dzielą, szukają inności, trzeba szukać tego co łączy, „zwyczajnie wyciągnąć rękę w geście pojednania i pra-

cować razem”. Ten, który przez całe swoje życie i posługiwanie przemierzał kontynenty, spotykał się z ludźmi różnych wyznań i opcji politycznych jest najlepszym orędownikiem na drodze budowania lepszego świata w naszej małej ojczyźnie.

Bp Andrzej Suski podkreślił, że wybór św. Jana Pawła II na patrona województwa kujawsko-pomorskiego, to wezwanie do zgłębiania jego nauczania. – Zostawił nam ogromne bogactwo, którego nie byliśmy w stanie przyswoić sobie za jego życia. Teraz jest właściwy czas na to, żeby przemyśleć sobie sprawy, które nam przekazywał. Ten patronat jest klamrą spinającą wszystkie wcześniejsze inicjatywy, które widzą w św. Janie Pawle II ważny punkt odniesienia – zaznaczył Ksiądz Biskup.

Oprac. ks. Paweł Borowski

O decyzji Stolicy Apostolskiej i dziękczynnej pielgrzymce do Rzymu pisaliśmy w „Głosie z Torunia” w nr. 22 z 28 maja br.

Z DUCHEM ŚWIĘTYM

W dniach 4-6 czerwca czas skupienia przeżywała Wspólnota św. Elżbiety, działająca przy Zgromadzeniu Sióstr św. Elżbiety przy ul. Żeglarskiej 9 w Toruniu. Jednym z podstawowych rodzajów działalności Wspólnoty jest pozyskiwanie i rozdawnictwo żywności. Członkowie przygotowują świąteczne paczki żywnościowe dla osób w trudnej sytuacji finansowej, odwiedzają osoby samotne i w podeszłym wieku. Comiesięczne spotkania Wspólnoty rozpoczyna zawsze Eucharystia. Na spotkaniu po Liturgii uczestnicy dzielą się przeżyciami duchowymi i z zakresu posługi wśród potrzebujących oraz poznają bieżącą działalność sióstr elżbietanek, ich radości, troski i apostołskie plany.

Duchowym przewodnikiem podczas rekolekcji był ks. Paweł Borowski, redaktor odpowiedzialny toruńskiej edycji tygodnika „Niedziela”. Podczas trzech dni pochylaliśmy się nad tajemnicą działania Ducha Świętego w naszych sercach.

Spotkanie

Rekolekcjonista nakreślił obraz spotkania Apostołów ze Zmartwychwstałym Panem. Apostołowie ukrywają się w Wieczerniku, bo paraliżuje ich strach. W decydującym momencie przychodzi Zmartwychwstały Chrystus ze słowami „Pokój wam” i później, w dniu Pięćdziesiątnicy, następuje Zesłanie Ducha Świętego. Dopiero wtedy Apostołowie wychodzą na zewnątrz. Pierwszym darem Ducha Świętego jest więc odwaga do wyjścia ze swojego świata, porzucenia wszystkich zabezpieczeń, zburzenia wszystkich murów. Warto postawić sobie pytanie: jakie są mury w naszym życiu? Apostołowie otrzymali Ducha, gdy byli razem w jednym miejscu pogrążeni w modlitwie. Wspólnota staje się więc gwarancją obecności Ducha Świętego. Kolejnym owocem Ducha jest przebaczenie. Jezus przychodzi do Apostołów, którzy Go opuścili, wyparli się i zdradzili. Nie wypomina im tego, ale umacnia ich i przebacza.

Prawda

Ks. Paweł Borowski mówił, w jaki sposób określany jest Duch Święty. W języku greckim Paraklet to Duch Pocieszyciel, ale również Adwokat, który oręduje za nami. Duch Święty nie tylko ma pocieszać, ale w pierwszej kolejności ma doprowadzać do prawdy. To Wspomożyciel, który broni przed oskarżycielami. A jaki duch

Uczestnicy rekolekcji w kaplicy domu zakonnego sióstr elżbietanek

przemawia przez nas? Paraklet to także ten, który jest prawdomówny. Wyznacznikiem zjednoczenia z Duchem Świętym jest to, czy mówimy prawdę, czy też posługujemy się kłamstwem. Duch Święty jest prawdą.

Dary

W przystępny sposób rekolekcjonista omówił również dary Ducha Świętego poprzez rozrysowanie ich w kształcie piramidy. Żeby piramida mogła stać, potrzebujemy solidnej podstawy, czyli bojaźni Bożej, która polega na miłości względem Boga. Biblia mówi, że bojaźń Boża jest początkiem mądrości. Następnym jest dar umiejętności polegający na rozeznaniu, co jest dobre, a co złe. Kolejnym jest pobożność, czyli umiłowanie dobra, zdolność do wybierania dobra. Gdy tak żyjemy, Bóg obdarowuje nas męstwem, abyśmy nie cofnęli się wobec przeciwności. Jeśli mamy odwagę mężnie wyznawać wiarę, wtedy możemy służyć bliźniemu darem rady i rozumu. Siódmym darem jest dar mądrości oznaczający całkowite zjednoczenie i poznanie Boga.

Kiedy Duch Święty na nas zstępuje Bóg odbiera nam serce kamienne, a daje serce z ciała. Paraklet nie może wejść do człowieka, który jest jak skorupa, jak kamień. Jeśli chcemy być ludźmi współpracującymi z Duchem Świętym,

by pomnażać Jego dary, jeśli chcemy kruszyć mury i nie bać się tego świata, to musimy się otworzyć. A to dokonuje się przede wszystkim przez modlitwę i Eucharystię. Oczyszczamy swe serce za pomocą sakramentu pojednania. To, co stracimy Bóg na nowo uzupełnia. Jako katolicy jesteśmy szczęściarzami, gdyż mamy sakramenty, które pozwalają na nowo wypełniać się mocą Ducha Świętego. Kaznodzieja podkreślił również, jak istotnym sakramentem dla naszego wzrostu duchowego jest spowiedź święta.

Po zakończeniu Mszy św. zebraliśmy się, aby wyrazić słowa wdzięczności naszemu rekolekcjonście. W rodzinnej atmosferze, dzieliłymi się własnymi przemyśleniami i radością przy wspólnym stole.

S. Damiana Szamotulska CSSE

niedziela głos z Torunia

Ks. Paweł Borowski (redaktor odpowiedzialny)
współpraca: Joanna Kruczyńska
ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń
tel. 56 622 35 30 w. 39, fax 56 621 09 02
e-mail: torun@niedziela.pl
Dyżury: od poniedziałku do piątku w godz. 9-13
Redakcja częstochowska:
Beata Pieczykura,
tel. 34 369 43 85